

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2024-102397 en 2024-102431

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, dr. R. Wilders en S. Boll, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 23 september 2024 en 24 september 2024, tegen de beslissingen van 13 augustus 2024 en 19 augustus 2024 van de examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellant wordt meegedeeld dat wegens vastgesteld plagiaat het resultaat voor het vak *English Linguistics 6: The Changing English Language* (hierna: het vak) ongeldig wordt verklaard en hij niet mag deelnemen aan een tweede herkansing. Daarnaast is appellant uitgesloten van deelname aan het vak gedurende het academische jaar (besluit I). Appellant is ingeschreven in het pre-master programma welke regulier binnen één jaar moet worden afgerond. Appellant heeft reeds twee jaar een inschrijving gehad in het pre-master programma en verweerster heeft besloten de inschrijving van appellant niet met nog een jaar te verlengen. Appellant wordt daarmee uitgeschreven van de opleiding (besluit II).

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 13 augustus 2024 is door verweerster aan appellant meegedeeld dat zijn resultaat voor het vak ongeldig is verklaard. Appellant mag tevens niet deelnemen aan een tweede herkansing en wordt gedurende het academische jaar uitgesloten van deelname aan het vak. Bij besluit van 19 augustus 2024 is door verweerster aan appellant meegedeeld dat zijn inschrijving in de pre-master niet met nog een jaar zal worden verlengd. Tegen deze besluiten zijn de beroepen van 23 september 2024 en 24 september 2024 gericht. Bij schrijven van 24 september 2024 en 30 september 2024 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Het gesprek tot minnelijke schikking heeft plaatsgevonden op 16 oktober 2024, dit heeft echter niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 12 oktober 2024 en 23 oktober 2024 heeft verweerster een verweer ingediend.

Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 5 december 2024, alwaar appellant, bijgestaan door [REDACTED] is verschenen. Verweerster was met afmelding en onder verwijzing naar het verweerschrift niet aanwezig bij de hoorzitting.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde tijdens de zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant stelt dat hij een vooropleiding heeft gevolgd in Turkije. Appellant stelt dat gedurende de vooropleiding weinig tot geen aandacht is gegeven aan het op juiste wijze vermelden van bronnen, het maken van juiste verwijzingen of het op juiste wijze citeren. Door het kennishiaat van appellant op dit gebied, heeft appellant moeite gehad om op juiste wijze bronvermeldingen toe te passen. Het handelen van appellant berust dus op een gebrek aan kennis.

Appellant stelt dat hij moeite had om op juiste wijze aan verweerster uit te leggen hoe hij te werk was gegaan en op welke wijze de onregelmatigheden in zijn werk zijn ontstaan. Ter zitting heeft appellant zijn werkwijze nader toegelicht. Appellant heeft Google, AI en YouTube gebruikt om ideeën op te doen en dit enkel gebruikt als startpunt in zijn zoektocht naar wetenschappelijke bronnen. Appellant dient deze bronnen derhalve niet op te nemen als bronnen in zijn werk omdat hij dit niet in de totstandkoming van zijn werk heeft gebruikt. Een dergelijk verwijt van verweerster dat appellant onterecht bronnen van YouTube of een AI referentie niet heeft vermeld, kunnen derhalve volgens appellant niet leiden tot de vaststelling van plagiaat. De toelichting die appellant heeft gegeven op deze punten, is door verweerster verkeerd geïnterpreteerd. Het standpunt van verweerster dat appellant bronnen zoals YouTube en AI had moeten vermelden in zijn werk, kan volgens appellant niet in stand blijven.

Voorts licht appellant toe dat hij foutief heeft verwezen ten aanzien van Schweinberger doordat hij verwijst naar een bron in een bron. Hierdoor heeft appellant Blyth als bron aangemerkt terwijl dit Schweinberger had moeten zijn. In de bron van Schweinberger stond een verwijzing naar Blyth en hierdoor heeft appellant onterecht dit als bron opgenomen. Appellant was in de veronderstelling dat hij zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijke bron moest verwijzen. Volgens appellant is dit een verklaring waarom appellant verwijst naar ideeën van Schweinberger zonder Schweinberger te citeren en de verklaring waarom hij ideeën van Schweinberger heeft gepresenteerd als ideeën van een andere auteur zonder de juiste bron te citeren.

Daarnaast heeft appellant een bron vermeld als zijnde een artikel uit een 'journal' terwijl dit document een MA Thesis betrof. Appellant verklaart dat hij deze bronvermelding eerst in een kladversie had opgeschreven en hierna alles in orde wenste te maken. Hij is niet geordend te werk gegaan en hield een rommelig document bij van welke bronnen hij gebruikte. Hij heeft verkeerd gekeken en hierdoor per abuis vermeld dat het een journal betrof terwijl het om een MA Thesis ging. Appellant benadrukt dat alle andere informatie bij deze bronvermelding wel juist is vermeld. Appellant betoogt dat het verkeerd vermelden van het type document terwijl alle andere informatie herleidbaar is naar de bron, onvoldoende grondslag is om een sanctie op te leggen voor plagiaat.

Appellant stelt voorts dat in de besluiten geen evenredigheidstoets is opgenomen. Het opleggen van de sanctie voor plagiaat heeft voor appellant verregaande gevolgen nu hij hierdoor zijn pre-masteropleiding niet kan voortzetten en moet stoppen met de opleiding. Hierdoor hoort in het besluit tot het opleggen van een sanctie een evenredigheidstoets te zijn opgenomen. Doordat deze ontbreekt is het besluit onvoldoende gemotiveerd en kunnen de besluiten niet in stand blijven. Ook indien deze evenredigheidstoets zal worden toegevoegd in de besluiten van verweester, stelt appellant dat het besluit niet in stand kan blijven nu de onregelmatigheden in het werk van appellant verklaarbaar zijn en niet als plagiaat dienen te worden bestempeld. De besluiten doorstaan de evenredigheidstoets derhalve niet.

Voorts stelt appellant dat onterecht de indruk wordt gewekt dat appellant eerder een sanctie heeft verkregen voor plagiaat. Appellant heeft eerder onjuist geciteerd maar heeft een herstelmogelijkheid gekregen. Hier is dus geen sanctie opgelegd. Onterecht heeft verweester deze situatie bij het opleggen van de huidige sanctie als omstandigheid aangemerkt om een zwaardere sanctie op te leggen en daaraan het gevolg te verbinden dat appellant zijn opleiding niet kan voortzetten. Daarbij heeft verweester de indruk gewekt dat appellant eerder verlenging van zijn inschrijving heeft verkregen en hem dus een gunst is verleend. Een nieuwe verlenging acht verweester niet op zijn plek nu appellant dan een derde jaar over de pre-master mag doen. Volgens appellant is echter bij aanvang van de opleiding de afspraak gemaakt dat hij twee jaar mocht doen over de pre-master omdat hij ook de inburgeringscursus moest volgen en het examen daarvoor afleggen. Daarbij benadrukt appellant dat hij alle vakken, behalve onderhavig vak met succes heeft afgerond en dus verder in principe klaar is met de pre-master.

Concluderend stelt appellant dat hij niet de intentie heeft gehad plagiaat te plegen en dat de onregelmatigheden in zijn werk kunnen worden verklaard. De bronnen zijn uiteindelijk herleidbaar en verweester stelt zich onterecht op het punt dat bronnen als YouTube en AI dienen te worden vermeld in het werk. Daarbij is geen werk voorgedaan als zijn eigen werk. Deze geconstateerde onregelmatigheden staan in geen proportie tot de opgelegde sanctie en het gevolg dat appellant zijn opleiding moet beëindigen.

Standpunt van verweester

Verweester heeft zich blijkens de stukken, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweester is van mening dat sprake is van plagiaat en dat het besluit zorgvuldig tot stand is gekomen. Zo heeft appellant ideeën opgenomen in zijn werk waarbij een correcte verwijzing of citaat ontbrak. Hierdoor is verweester van mening dat appellant deze ideeën heeft gepresenteerd als eigen ideeën en dus valt binnen de definitie van plagiaat. Appellant heeft ook in zijn schriftelijke standpunt

en gedurende de hoorzitting met verweerster aangegeven dat de betreffende passage is opgenomen vanuit het werk van Martin Schweinberger. Onterecht zou appellant naar Blyth hebben verwezen. In relatie tot de opmerkingen RC6 en RC7 in de paper, verwijt verweerster appellant dat hij ideeën als zijn eigen ideeën heeft gepresenteerd door geen bron te vermelden en ideeën te presenteren zonder juiste bronvermelding (bron van Schweinberger is gepresenteerd als bron van Blyth).

Vervolgens heeft appellant een bron welke een MA Thesis betreft voorgedaan als een artikel uit een journal. Appellant heeft de bronvermelding bij de herkansing aangepast naar een co-auteur bron. Appellant maakt hiermee de bron niet alleen van thesis tot een gepubliceerd artikel in een journal, maar ook van een single-autor naar een peer-reviewed bron. Hierdoor heeft appellant zwakke bronnen voorgedaan als zeer sterke bronnen. Appellant heeft verweerster uitgelegd dat dit een fout is geweest maar was niet in staat verdere uitleg te geven. Verweerster acht het niet geloofwaardig dat deze 'fout' voortkomt uit slordigheid want het citaat is erg duidelijk en uitgebreid. Verweerster ziet geen logische verklaring voor hetgeen appellant heeft opgenomen in zijn werk. Daarbij ziet verweerster een patroon in deze gebeurtenissen waarbij appellant bronnen sterker doet voorkomen dan zij daadwerkelijk zijn.

Daarnaast heeft appellant gesteld dat hij YouTube en AI heeft gebruikt maar niet als bron heeft opgenomen. Nu appellant aangeeft dat hij YouTube en AI heeft gebruikt om zijn werk op te baseren en deze bronnen niet heeft vermeld, is dit volgens verweerster aan te merken als plagiaat onder artikel 1 lid 5 sub a van de Fraude en Plagiaatregeling UvA.

Verweerster stelt dat als zij de werkwijze van appellant negeren, zij in feite akkoord moeten gaan met een absurditeit. Verweerster zou dan accepteren dat het academisch verantwoord is om ideeën te onttrekken aan een bepaalde bron maar een andere bron te vermelden als herkomst daarvan of om ideeën uit een bron te presenteren als ideeën van een andere bron. Deze werkwijze kan leiden tot misleiding van de lezer en het verhullen van de herkomst van bronnen. Appellant is niet in voldoende mate in staat geweest te verklaren hoe deze onregelmatigheden zijn ontstaan. Verweerster heeft op meerdere punten in het werk geconstateerd dat sprake is van plagiaat en kan enkel concluderen dat een sanctie op zijn plaats is.

Appellant beroept zich erop dat hij onervaren is. Verweerster is hiervan niet overtuigd en benadrukt dat appellant niet op beginnersniveau aan het studeren is en hij behoort te weten hoe bronnen op juiste wijze moeten worden vermeld. Daarbij is appellant al twee jaar bij de UvA aan het studeren en dus staat hij al deze tijd al bloot aan de standaarden omtrent bronvermelding. Daarbij is appellant in februari 2023 reeds in contact geweest met verweerster wegens foutieve bronvermelding. Appellant wist of behoorde te weten hoe hij juiste bronnen moet vermelden. Verweerster benadrukt voorts dat of appellant de intentie had om fraude te plegen niet relevant is.

Samengevat komt verweerster tot de conclusie dat appellant geen logische verklaring heeft voor de onregelmatigheden in zijn werk. Appellant heeft in zijn werk bronnen niet vermeld, bronnen onjuist weergegeven en bronnen weergegeven als ideeën van een andere auteur. Daarnaast heeft appellant AI en YouTube onrechtvaardig gebruikt bij het schrijven en aanpassen van zijn werk zonder deze bronnen te vermelden. Verweerster constateert plagiaat zoals vastgelegd in artikel 1 lid 5 sub a van de Fraude en Plagiaatregeling UvA. Verweerster ziet geen reden de besluiten te herzien en verzoekt de beroepen ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. De decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen heeft op grond van artikel 7.12b lid 3 WHW nadere regels gesteld betreffende fraude en plagiaat in de Onderwijs- en Examenregeling voor de masteropleidingen van de Faculteit der Geesteswetenschappen 2023-

2024 (hierna: OER). In artikel 4.13 van de OER – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

- 1. Het bepaalde in de Fraude- en Plagiaatregeling UvA* is onverkort van toepassing.*
- 2. Bij de detectie van plagiaat in teksten wordt gebruikgemaakt van elektronische detectieprogramma's. Met het aanleveren van de tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma.*
3. In artikel 1 lid 1 van de Fraude- en Plagiaatregeling UvA is het volgende bepaald:
 - 1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.*
4. In artikel 1 lid 4 van de Fraude- en Plagiaatregeling UvA is het volgende bepaald:
 - 4. Onder ernstige vorm van plagiaat wordt in ieder geval verstaan:*
 - a. het in aanzienlijke mate gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder bronvermelding;*
 - b. het presenteren als eigen werk of eigen gedachten van de structuur dan wel het centrale gedachtegoed uit bronnen van derden;*
 - c. het overnemen van werk van medestudenten en dit laten doorgaan voor eigen werk;*
 - d. het overnemen van beeld-, geluids- of testmateriaal, software en programmacodes van anderen zonder verwijzing en dit laten doorgaan voor eigen werk;*
 - e. het indienen van werkstukken die (al dan niet tegen betaling) door iemand anders zijn geschreven, waaronder werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling.*
5. In artikel 1 lid 5 van de Fraude- en Plagiaatregeling UvA is het volgende bepaald:
 - 5. Onder plagiaat wordt voorts in ieder geval verstaan:*
 - a. het gebruik maken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding;*
 - b. het presenteren als eigen werk of eigen gedachten van de structuur dan wel het centrale gedachtegoed uit bronnen van derden, zelfs indien een verwijzing naar andere auteurs is opgenomen;*
 - c. het niet duidelijk aangeven in de tekst, bijvoorbeeld via aanhalingstekens of een bepaalde vormgeving, dat letterlijke of bijna letterlijke citaten in het werk werden overgenomen, zelfs indien met een correcte bronvermelding;*
 - d. het parafraseren van de inhoud van andermans teksten zonder voldoende bronverwijzingen;*
 - e. het indienen van een eerder ingediende of daarmee vergelijkbare tekst voor opdrachten van andere opleidingsonderdelen zonder correcte bronvermelding.*
6. In artikel 4 van de Fraude- en Plagiaatregeling UvA is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 - 1. Wanneer fraude en/of plagiaat wordt geconstateerd deelt de examinator dit terstond mee aan de student en tevens schriftelijk aan de examencommissie onder overlegging van de schriftelijke stukken en bevindingen.*
 - 2. De examencommissie stelt de student binnen een termijn van 2 weken in de gelegenheid te worden gehoord.*
 - 3. De examencommissie stelt vast of er sprake is van fraude of plagiaat en deelt de student schriftelijk haar besluit en de sancties conform het bepaalde in artikel 5 mede binnen een termijn van 4 weken, onder vermelding van de beroepsmogelijkheid bij het College van beroep voor de examens.*
 - 4. Indien plagiaat wordt geconstateerd of vermoed in een bepaald werkstuk, kan de examencommissie besluiten eerder door dezelfde student(en) ingeleverde werkstukken te onderzoeken op plagiaat. De student is verplicht aan dit onderzoek mee te werken en kan worden verplicht digitale versies van eerdere werkstukken aan te leveren.*

5. *De opgelegde schriftelijke waarschuwing of sanctie wordt geregistreerd door de examencommissie.*
6. *Indien een examencommissie een sanctie oplegt aan een student die niet is ingeschreven bij de opleiding informeert de betreffende examencommissie de examencommissie van de opleiding van de UvA waar de student is ingeschreven.*
7. In artikel 5 van de Fraude- en Plagiaatregeling UvA is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. *Nadat fraude of plagiaat is geconstateerd wordt door de examencommissie ten minste een schriftelijke waarschuwing gegeven.*
8. (....)

Plagiaat

4. *Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, vijfde lid, waarbij bepaalde gedeeltes uit bestaande teksten zijn overgenomen maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 6 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor- dan wel masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor de duur van deze periode opgeschort.*

5. *Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, vierde lid, waarbij het hele werkstuk dan wel aanzienlijke delen daarvan, inclusief het als eigen werk gepresenteerde onderzoek, afkomstig is van bestaand materiaal en elders gepubliceerd onderzoek dan wel literatuur, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van maximaal 12 maanden. Indien het werkstuk betrekking heeft op een bachelor- dan wel masterscriptie worden de begeleidingswerkzaamheden van de scriptiebegeleider voor de duur van deze periode opgeschort.*

6. *Indien na onderzoek zoals bedoeld in artikel 4, vierde lid, blijkt dat eerder plagiaat is gepleegd kan de examencommissie besluiten eerder behaalde resultaten van onderdelen waarbij plagiaat is vastgesteld, ongeldig te verklaren.*

7. *Bij ernstige fraude, daaronder begrepen een ernstige vorm van plagiaat, kan het College van Bestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving van de betrokkene definitief beëindigen, nadat de examencommissie de maximale sanctie heeft opgelegd.*

8. *Bij gedragingen waarin deze regeling niet voorziet, kan de examencommissie afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude een sanctie opleggen inhoudende ongeldig verklaring van het ingeleverde tentamen, uitsluiting van het desbetreffende tentamen voor ten hoogste 12 maanden, dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van ten hoogste 12 maanden.*

9. *De examencommissie verleent geen vrijstellingen op grond van elders behaalde resultaten, behaald in de periode waarvoor de student, krachtens dit artikel, was uitgesloten van deelname aan tentamens bij de opleiding.*

Het College stelt allereerst vast dat appellant meerdere sancties heeft ontvangen voor de onregelmatigheden in zijn werk. Zo is het werk van appellant ongeldig verklaard (herstelsanctie) en is appellant uitgesloten van deelname de tweede herkansing en aan het vak voor het academische jaar (punitieve sanctie) en tevens is de inschrijving van appellant niet verlengd met als gevolg uitschrijving

van de opleiding. Het College gaat eerst in op de sancties en vervolgens op het besluit tot niet verlengen van de inschrijving.

Verweerster stelt dat zij op zes plaatsen plagiaat heeft vastgesteld:

1. Ideeën van Schweinberger gepresenteerd zonder hierbij een bron te vermelden;
2. Het presenteren van ideeën van Schweinberger en daarbij anderen als bron hiervan te noemen;
3. Het vermelden van Gabrys' MA thesis als zijnde een journal met twee auteurs;
4. Het presenteren van ideeën opgedaan via YouTube zonder de bron te vermelden;
5. Het voordoen van D'Arcy als bron terwijl de ideeën zijn opgedaan via YouTube;
6. Het gebruiken van AI als bron voor ideeën zonder dit te vermelden.

Constateringen onder nummer 1, 2 en 3

Appellant heeft ter zitting aangegeven dat hij een fout heeft gemaakt en inderdaad de bron is vergeten te vermelden (constatering onder nummer 1). Het College is van oordeel dat het weglaten van een bron onder de definitie valt van artikel 1 lid 5 van de Fraude en Plagiaatregeling UvA.

Voorts acht het College de verklaring van appellant dat hij naar de bron in een bron heeft verwezen geloofwaardig en tevens herleidbaar in de gegeven bronnen (constatering onder nummer 2). De handelwijze van appellant valt onder de definitie van plagiaat.

Ter zitting heeft appellant toegelicht dat hij rommelig te werk is gegaan en door een fout een MA thesis heeft opgeschreven als zijnde een artikel in een 'journal' (constatering onder nummer 3). Het College acht dat het de verantwoordelijkheid is van appellant de juiste bronnen te vermelden alsmede het type bron. Dat appellant dit niet heeft gedaan is aan hem te verwijten. Hoewel de bron nog herleidbaar is, heeft appellant hier een fout gemaakt. Of appellant de intentie had plagiaat te plegen acht het College niet relevant.

Constateringen onder nummer 4, 5 en 6

Het College is voorts van mening dat YouTube of AI mag worden gebruikt als bron om ideeën op te doen en te gebruiken als startfase. Dergelijke bronnen zijn echter in de regel geen wetenschappelijke bronnen en horen ook in beginsel niet thuis in wetenschappelijke onderzoeken of werken. Het College volgt verweerster dus ook niet dat appellant deze bronnen had moeten opnemen in de bronvermelding (constatering onder nummer 4, 5 en 6). Appellant heeft ter zitting uitgelegd dat hij deze bronnen als inspiratie heeft gebruikt en deze bronnen niet heeft gebruikt in zijn werk. Verweerster heeft in het werk niet kunnen vaststellen dat appellant AI of YouTube heeft gebruikt, dit is louter gebaseerd op de verklaringen die appellant bij verweerster zou hebben gedaan. Appellant heeft ter zitting een andere lezing gegeven van deze verklaringen. Verweerster was niet aanwezig tijdens de zitting en heeft vragen van het College hieromtrent niet kunnen beantwoorden. Het College is van oordeel dat verweerster deze constateringen ten onrechte als vormen van fraude vallend onder de definitie van plagiaat heeft geschaard.

Proportionaliteit

Op basis van de Fraude en Plagiaatregeling UvA is verweerster bevoegd diverse sancties op te leggen. Nu alleen de constateringen 1, 2 en 3 als fraude kunnen worden aangemerkt is reeds op die grond de sanctie niet proportioneel. Verweerster is er voorts ten onrechte van uitgegaan dat appellant reeds in aanraking is geweest met plagiaat. Niet is gebleken dat appellant een sanctie of anderszins formele waarschuwing heeft gekregen. Het werk van appellant is in februari 2023 niet ongeldig verklaard en appellant heeft de mogelijkheid gekregen zijn werk te herstellen. Appellant moet dus beschouwd worden als *'first offender'*.

Het College acht de opgelegde sancties niet proportioneel. Verweerster lijkt bij het bepalen van de zwaarte van de sanctie geen rekening te hebben gehouden met het indirecte gevolg daarvan, te weten het niet verlengen van de inschrijving van appellant voor de opleiding (Besluit II).

Een aanzienlijk minder zware sanctie zou de kritiek van het College hebben kunnen doorstaan.

Verweerster had ook de mogelijkheid op basis van artikel 5 lid 1 Fraude en Plagiaatregeling UvA een formele waarschuwing op te leggen. Ook had verweerster er -net als in februari 2023- voor kunnen kiezen appellant de onregelmatigheden te laten herstellen. Daarbij volgt het College het standpunt van

appellant dat een evenredigheidstoets – in het licht van de verregaande gevolgen van deze besluiten – op zijn plaats zou zijn geweest.

Ten aanzien van het besluit tot niet verlenging van de inschrijving overweegt het College ten eerste dat het standpunt van verweerster dat appellant aan zijn derde studiejaar begint de achtergrond daarvan miskent. Appellant heeft ter zitting verklaard dat bij aanvang van de pre-master de afspraak is gemaakt hier twee jaar over te doen wegens o.a. de inburgeringscursus (en de daarbij verplichte examens) van appellant. Verweerster heeft de keuze gemaakt niet te verschijnen ter zitting waardoor deze stelling van appellant onweersproken blijft. Nu deze stelling het College niet onwaarschijnlijk voorkomt, volgt het College dit standpunt van appellant. Daarbij heeft appellant alle vakken van de pre-master afgerond en ontbreekt in zijn onderwijsprogramma enkel onderhavig vak (als gevolg van de daarvoor opgelegde sanctie die het College niet proportioneel acht). Niet kan dus worden gezegd dat appellant niet geschikt is voor de opleiding. Het besluit tot niet verlenging van de inschrijving is derhalve onvoldoende gemotiveerd en niet proportioneel.

De gevolgen die verweerster verbindt aan de handelingen van appellant zijn niet evenredig aan de handelingen die als fraude en plagiaat mogen worden aangemerkt. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat de bestreden besluiten strijd opleveren met het recht. De beroepen zijn gegrond.

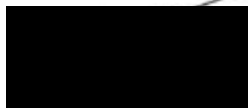
Gelet op het vorenstaande wijst het College het verzoek om een proceskostenvergoeding toe en veroordeelt het College verweerster in de door appellant gemaakte kosten. Deze kosten stelt het College op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht door de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand van op €1194,- (1 punt voor het indienen van een beroepsschrift met een waarde van €597,- en een wegingsfactor 1, en 1 punt voor de aanwezigheid tijdens de zitting met een waarde van €597,- met een wegingsfactor 1).

III. Beslissing

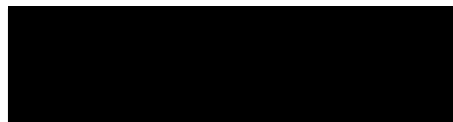
Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep gegrond en draagt verweerster op binnen vier weken na dagtekening nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van dit besluit.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Geesteswetenschappen;
 - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 20 december 2024

mr. D.L.M. van der Zande
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken